

maaske noget vilde skærpe Ansvarsfølelsen; der blev maaske færre Love, der i utilbørlig ugenmearbejdet Skikkelse forlod dette Ting, hvis man vidste, at Afstemningen ved tredje Behandling her var den endelige. Det er meget muligt, at der ikke saa sjældent gaar Love op til det andet Ting, som enten ere for radikale eller for moderate eller for lidt gennemarbejdede i Enkeltheder, maaske som en Følge af, at de Herrer vide, at der er dog et andet Ting. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Etkammersystemet vilde skærpe dette Tings Ansvarsfølelse, naar vi, som sagt, vidste, at den tredje Behandling her var den afgørende. Til sidst havde man dog alligevel i Folkeafstemningen en Kontrol og Appellinstans, hvor alle Vælgerne kunde gøre sig gældende. Men i Øjeblikket kunne vi jo ikke komme frem med Etkammersystemet, som ikke en Gang det radikale Parti vil gaa med til. Vi maa da altsaa holde os til Tokammersystemet og se at faa det bedst mulige ud deraf, og skulde vi saa have to Ting, hvoraf det ene ikke maa være et Ekko af det andet, som der er blevet sagt, men som paa den anden Side heller ikke maa indrettes saaledes, at det ene Kammer bliver en Bremse for det andet — thi saa komme vi heller ikke ud af Ulemperne ved den nuværende Ordning —, saa skal det ene Ting være et Kontrol- og Revisionskammer overfor det andet. Et saadant Landsting, som blev antydet af det ærede Medlem fra Fredensborg i Efteraaret, mener jeg havde visse Betingelser for at blive et Kontrol- og Revisionskammer, men saa ligger det, mener jeg, grumme nær samtidigt at indføre suspensivt Veto. Et saadant Kammer skal gennemgaa Lovforslagene i deres Enkeltheder; der skal sidde tekniske, sagligt uddannede Folk, der have Betingelser for med større Skarpblik at kunne se paa Enkelthederne, end alle hernede kunne forudsættes at have. Det skal underkaste Lovforslaget en Revision og en Kontrol, paapege Manglerne og Vanskelighederne og sende det tilbage hertil; det skal det have Lov til i tre Aar, hvis Periodens Varighed bliver tre Aar, men hvis Folketinget efter at have set de eventuelle Mangler eller Fejl, som det sagkyndige Landsting peger paa og alligevel fastholder sit Standpunkt, og Vælgerne saa efter et nyt Valg vælger det samme Flertal, saa skal det være Lov. Det er det, den engelske Premierminister kæmper for, og det er det, Kampen vil komme til at staa om paa alle Valgtribuner i England. Noget lignende have vi

gjort gældende i Udvalget. Jeg tror, der her er en Vej, der kan kommes frem ad; netop naar vi staa paa Standpunktet suspensivt Veto, ville vi være i Stand til at gøre visse Indrømmelser overfor de konservative Retninger i Venstre og Højre, som ønske, at Landstinget skal have en noget anden Sættelse end Folketinget; netop ud fra dette Standpunkt ville vi være i Stand til at modtage visse Indrømmelser fra de Herrer. Men dette Standpunkt, suspensivt Veto, er vort; det have vi ikke udgivet for at være en Formulering af det ærede Medlems Standpunkt, det er det andet Forslag, der forsøger paa en saadan Formulering, og angribes det, kunne vi kun svare, at vi beklage, at det ærede Medlem ikke selv har foretaget en saadan Formulering. Dermed skal jeg slutte.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg skal blot gøre den Bemærkning, at Ændringsforslagene i Betænkningen Nr. 1 og Nr. 4 i Grundlovsforslaget kan jeg tiltræde.

Det Foredrag, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) holdt, kan jeg efter den Maade, hvorpaa den højtærede Formand stiller sig overfor det, naturligvis ikke komme nærmere ind paa, men jeg maa rette en enkelt Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes, at jeg maatte forstaa, at han nærer den Opfattelse, at der kunde være Tale om, at dette Ministerium vilde begaa forfatningsmæssige Overgreb ved Hjælp af Finanslovens Forhold til den øvrige Lovgivning. Jeg maa henvise det ærede Medlem til at se i Rigsdagstidenden, hvad jeg paa dette Punkt først svarede det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) under Finanslovens tredje Behandling, hvor det ærede Medlem fra Løvel havde mindet om, at jeg som Reformpartiets Ordfører for Finansloven i Aarene 1901—05 havde forsvaret stigende Militærbevillinger paa Finansloven. Jeg svarede da, at dette maatte jeg gøre, fordi disse Udgiftsposter vare Konsekvenser af bestaaende Love, som vare vedtagne paa lovlig Maade og ikke ændrede, og det var min Opfattelse, at de bestaaende Love maatte respekteres. Senere spurgte det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) mig om det samme, og jeg misforstod ham da, fordi jeg ikke troede, at det ærede Medlem vilde spørge mig om noget, jeg lige havde svaret paa. Da jeg imidlertid, da Spørgsmaalet blev gentaget, blev klar over, hvad det var, det ærede Medlem fra Æbeltoft spurgte om, svarede jeg ham